

Jutjat Contencios administratiu núm. 5 de Barcelona
Procediment abreujat 103/2013-1

SENTÈNCIA N° 154/14

Data: 11 de juliol de 2014

Lloc: Barcelona

Jutgessa que la dicta: Montserrat Raga Marimon

PARTS

Demandant: Albert i Seguros Bilbao, S.L.

Demandada: Ajuntament de Terrassa.

Fets

Primer.- La part actora va presentar recurs contencios administratiu de la resolució dictada en data 28 de gener de 2013 que resol desestimar la reclamació per responsabilitat patrimonial presentada pels actors

Acomplerta la tramitació prevista a l'article 78 de la llei de la jurisdicció contenciosa administrativa es va citar a les parts per a la celebració de vista que va tenir lloc el dia 1 de juliol de 2014.

Segon.- En el dia assenyalat van comparèixer totes les parts. Obert l'acte, la part actora es va ratificar en la demanda. La part demandada va procedir a contestar a la demanda. Es va proposar prova, i una vegada practicada la que es va considerar com a útil i pertinent, i fetes les conclusions, van quedar les actuacions concloses per dictar sentència.

Tercer.- La quantia del present procediment és de 1.372,28 euros.

Raonaments jurídics

Primer.- Fets i prova

La part actora circulava pel carrer Arquímedes de Terrassa, va girar a la dreta cap al carrer Torrella. El carrer Torrella disposa d'unes pilones mòbils per regular al trànist. Aquestes polines s'accionen mitjançant una comandament

que tenen els residents i altres. Les pilones baixen i un cop ha passat el vehicle tornen a pujar.

L'actor és veí del carrer i ha passat en multitud d'ocasions pel lloc dels fets. Aquest dia, 3 d'agost de 2012, quan l'actor estava passant per damunt de les pilones, una d'elles, la de l'esquerra es va elevar i va causar danys al Vehicle.

Arran d'aquests fets, el Sr. va procedir a reparar els danys en la quantitat de 1.372,28 euros. D'aquesta quantitat 1.122,28 euros han estat abonats per Seguros Bilbao, S.L: i 250 euros pel Sr. en concepte de franquícia.

Que els fets van ocórrer així els infereixo de la declaració del mateix actor al dia del judici, de la testifical del Sr. Marc , present el dia dels fets i de la pericial del Sr. Diego que va manifestar que els danys al Vehicle eren a la part baixa i era de rascat, com si la pilona hagués rascat. I de la lògica o sentit comú, que fa conculoure que si el sistema de pilones hagués funcionat correctament haguessin pujat totes dues, i no pas una sola. El mateix testimoni, Sr. ho corrobora en la declaració que va fer en seu administrativa (pàgina 60 expedient).

Respecte a l'atestat policial, cal manifestar reserves. En el mateix s'exposa que l'actor es va aturar perquè hi havia una altre Vehicle que estava aparcant i descriuen l'accident d'una manera diferent a la que manté la part demandada en aquest judici. L'atestat diu literalment: "que al momento de passar les pilones mòbils ja havien pujat de manera que va col·lidir amb la pilona esquerra". Mentre que l'Administració demandada, en la seva contestació a la demanda ens diu "Per circumstàncies que es desconeixen, el Sr. va fer cas omís a aquest fet, al fet que el semàfor estava en vermell, i va emprendre la marxa del Vehicle just abans que les pilones comencessin a pujar".

El SR. i va manifestar que el dia dels fets no hi havia cap Vehicle maniobrant, i també ho va dir l'actor. La part demandada, no ha proposat cap prova consistent en esbrinar o aclarar la forma en que van ocórrer els fets, ja que hi ha una contadicció entre la manifestada en l'atestat policial i la que es manté en les resolucions sancionadores.

Finalment aferir, que les afirmacions que el para-xocs davant presentaven danys, han quedat desvirtuades per les manifestacions del pèrit Sr.

Segon.- Normativa i jurisprudència

L'article 106.2 de la Constitució espanyola disposa que els particulars, en els termes establerts per la llei, tindran dret a ser indemnitzats per tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, llevat dels casos de força major, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament dels serveis públics. D'acord amb aquest article, es desenvolupa legalment a nivell estatal d'acord amb l'article 149.1.8 de la Constitució espanyola, als articles 139 i ss de la llei 30/92, de 26 de novembre i a l'àmbit local a l'article 54 de la llei 7/1985, de 2 d'abril de bases del règim local que diu que les entitats locals respondran

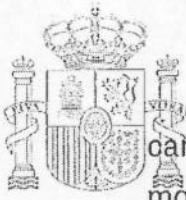

directament dels danys i perjudicis causats als particulars en els seus béns i drets a conseqüència del funcionament del serveis públics o de l'actuació de les seves autoritats, funcionaris o agents en els termes establerts en la legislació general sobre responsabilitat administrativa.

A nivell jurisprudencial, com fixa la sentència dictada per la Secció 2a de la Sala Contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 20 de desembre de 2006" Una nutrida jurisprudencia definido los requisitos de éxito de la acción de responsabilidad patrimonial de la Administración en torno a las siguientes proposiciones:

- a) La acreditación de la realidad del resultado dañoso -"en todo caso, el daño alegado habrá de ser efectivo, evaluable económicamente e individualizado con relación a una persona o grupo de personas"-.
- b) La antijuridicidad de la lesión producida por no concurrir en la persona afectada el deber jurídico de soportar el perjuicio patrimonial producido.
- c) La imputabilidad a la Administración demandada de la actividad, entendiéndose la referencia al "funcionamiento de los servicios públicos" como comprensiva de toda clase de actividad pública, tanto en sentido jurídico como material e incluida la actuación por omisión o pasividad; y entendiéndose la fórmula de articulación causal como la apreciación de que el despliegue de poder público haya sido determinante en la producción del efecto lesivo; debiéndose de precisar que para la apreciación de esta imputabilidad resulta indiferente el carácter lícito o ilícito de la actuación administrativa que provoca el daño, o la culpa subjetiva de la autoridad o Agente que lo causa.
- d) La salvedad exonerante en los supuestos de fuerza mayor.
- e) La sujeción del ejercicio del derecho al requisito temporal de que la reclamación se cause antes del transcurso del año desde el hecho motivador de la responsabilidad -"en todo caso, el derecho a reclamar prescribe al año de producido el hecho o el acto que motive la indemnización o de manifestarse su efecto lesivo. En caso de daños, de carácter físico o psíquico, a las personas el plazo empezará a computarse desde la curación o la determinación del alcance de las secuelas"-.

Afegint d'acord amb la sentència de la mateixa Secció de 21 de juliol de 2006 que" La responsabilidad de las Administraciones Públicas aparece

caracterizada por dos importantes notas: es de tipo directo y objetivo. De este modo, no se requiere culpa o ilegalidad en el autor del daño, a diferencia de la tradicional responsabilidad subjetiva propia del Derecho Civil. Como señala la sentencia del Tribunal Supremo de 29 de mayo de 1991, se trata de una responsabilidad que surge "al margen de cuál sea el grado de voluntariedad y previsión del agente, incluso cuando la acción originaria es ejercida legalmente". Se exige la concurrencia de una relación inmediata, directa y exclusiva de causa a efecto entre el funcionamiento de la Administración y el daño o lesión. Fijada la concurrencia de los requisitos exigidos para que nazca la responsabilidad patrimonial de la Administración, es necesario concretar la obligación reparadora que surge como consecuencia de la misma. La extensión de la obligación de indemnizar responde al principio de reparación integral. De ahí que la reparación afecte a todos los daños alegados y probados por los perjudicados, esto es, no sólo a los posibles intereses económicos o directamente valiosos, como el daño emergente o el lucro cesante, aunque excluyendo las meras expectativas o ganancias dudosas o contingentes, sino comprendiendo también los perjuicios de otra índole, como por ejemplo, las secuelas o el daño moral o, con carácter más general, el denominado *remium doloris*, concepto éste que reviste una categoría propia e independiente de las demás, y comprende tanto el daño moral como los sufrimientos físicos y psíquicos padecidos por los perjudicados".

Ara bé tampoc podem confondre el sistema de responsabilitat objectiva amb la pretensió de fer de les Administracions asseguradores universals de tots els riscos que es produixin en les seves instal.lacions o en els suports físics de les seves competències, com així ho han manifestat les sentències dictades en la jurisdicció contenciosa administrativa del Tribunal Suprem de 5 de juny de 1998 o de 27 de juny de 2003 o del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 20 de juny de 2001.

L'Administració demandada entén que no és responsable atès que el funcionament de les pilones va ser el correcte. I com a prova es recolza en l'atestat policial dels agents que diuen que van provar el funcionament de les pilones i en l'informe emès pel Cap de tecnologia i manteniment. No obstant, els fets acreditats en aquest judici demostren el contrari.

En primer lloc, l'informe esmentat ens diu que el dia dels fets no hi va haver cap incidència per mal funcionament, el que no prova el mal funcionament. En segon lloc, perquè no s'entén que només s'accionés una pilona, i no pas les

dues. El testimoni manifesta que aquesta ho va fer amb posterioritat. El sol accionament d'una, ja ens demostra que hi ha un mal funcionament. I en tercer lloc, el fet que amb posterioritat les pilones funcionessin correctament no descarta un funcionament no correcte de forma puntual.

I respecte a la pretesa culpa de la víctima, no ha quedat acreditada l'existència d'un tercer vehicle que fes que l'actor es quedés aturat. El testimoni i l'actor han negat la seva existència en l'acte del judici. És a dir, tota l'argumentació de l'Administració pivota en el fet que l'actor va romandre damunt de les pilones més de 8 segons, i hio fonamenta en l'existència d'aquest tercer vehicle que apareix a l'atestat policial, però que es desconeix la font d'aquesta afirmació.

Finalment afegir, que l'actor ha manifestat que és resident de la zona, i que coneix el mecanisme de les pilones. Argument més a favor d'entendre que va haver un mal funcionament de les pilones.

Tercer.- Danys

La part demandada no discuteix els danys.

Quart.- Costes

D'acord amb l'article 139 de la llei jurisdiccional no imoso les costes processals atès que el cas presebnta dubtes de fet.

Decisió

ESTIMO el recurs contencios administratiu interposat per la representació processal del Sr. Albert i de Seguros Bilbao, S.L. davant de la resolució dictada en data 28 de gener de 2013 que resol desestimar la reclamació per responsabilitat patrimonial presentada pels actors , i acord que l'Administració demandada aboni al Sr. . Albert la quantitat de 250 euros i a la companyia Seguros Bilbao la quantitat de 1.122, 28 euros euros més les actualitzacions d'acord amb l'article 141.3 de la llei 30/1992 i els interessos processals d'acord amb l'article 106.2 de la llei de la jurisdicció contenciosa administrativa.

No imoso les costes processals atès que el cas presebnta dubtes de fet.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts, i feu-los saber que contra la mateixa no s'hi pot interposar cap recurs d'acord amb l'article 81.1.a) de la llei 29/98.

Així ho acordó i ho signo.

PUBLICACIÓN.- El magistrado titular de este Juzgado ha leído y publicado la sentencia anterior en audiencia pública en la Sala de Vistas de este Juzgado Contencioso Administrativo en el día de su fecha, de lo que yo, el Secretario Judicial, doy fe.